Judovi knezi in Gospod

26. februar 1842, popoldan
Pišejo: Marija H., Wilhelmina H., Paulina H.

Ozej 5,10: Judovi knezi so postali kakor tisti, ki prestavljajo mejnike, nadnje bom izlil svoj bes kakor vodo.
Amos 7,6: Gospodu je bilo tega žal, zato je Gospod Bog rekel: Tudi to se ne bo zgodilo.
Mihej 4,6: Tisti dan, govori Gospod, bom zbral kar je hromo, združil kar je razkropljeno in tiste s katerimi sem hudo ravnal.
Gospod nam je po svojem služabniku dal naslednjo razlago:

1 Da bi lahko v celoti razumeli ta besedila, ki so spet zelo pomembna, morate najprej vedeti, kaj pomenijo judovski knezi, nato pa še, kaj pomeni izraz: premakniti mejo.
2 Knezi tukaj niso mišljeni kot kraljevi potomci, temveč tisti ljudje, ki uporabljajo Mojo besedo bodisi notranje živo na preroški način ali na zunanji način v skladu s pismom na duhovniški način.
3 Glejte, Moji ljubi otročiči. Ko taki lastniki Moje besede, kakršni koli že so, na podlagi svobodne volje ravnajo z njo kakor se jim zljubi, - ja s tem Mojim velikim zakladom ravnajo proti Mojim božjim namenom in to sebično po lastni presoji; ko prvi k Moji besedi dodajo svoje lastne besede, drugi pa pomen zapisane besede na oblasten in sebičen način spremenijo v nekaj naravnega in posvetnega. S tem premikajo mejnike, to je meje Mojega večnega reda, zaradi česar potem nanje kot vodo izlijem Svojo jezo, če se ne vrnejo v določene meje Božjega reda.
4 Kaj pa je ta Moja jeza, ki jo bom na take nezveste judovske kneze ali samovšečne upravljavce Moje besede vedno izlil kot poplavo kalne vode? Glejte, to je popolna slepota njihovih src, ki se vedno zagotovo zgodi. Zato potem tam stojijo kot nori, slepi in gluhi in s svojim otrdelim srcem ne čutijo, s svojimi navidezno odprtimi očmi ne vidijo ničesar, ter s svojimi ušesi ne slišijo in ne razumejo ničesar, kar je od duha ljubezni in vsega življenja. Tudi, če s svojimi zunanjimi fizičnimi čutili berejo Mojo zapisano besedo, od nje ničesar ne razumejo, zato so v Moji jezi.
5 Moji ljubi otročiči, v tem času je zelo veliko takšnih judovskih knezov, do te ure so še vedno v Mojem obžalovanju, kar pomeni Mojo potrpežljivost, blagost, krotkost in usmiljenje. Zaradi Mojega obžalovanja, se tudi ne bo zgodilo, da bi Zemlja kdaj ostala do te mere zapuščena, saj bi vse preplavila Moja jeza. Zato je tu Gospod, ki tam dvakrat govori iz Svojega obžalovanja; enkrat zato, da pokaže, da sem Gospod neba in Zemlje v neskončnem pomenu in s tem vsega neskončnega stvarstva v duhovnem in fizičnem pomenu; in drugič, da sem en in isti Gospod v vsakem posameznem srcu vsakega človeka, ki se je enkrat obrnil k Meni. In tako ta druga Gospodova beseda pomeni tudi Mojo zunanjo kot notranjo navzočnost, saj je zunanjost kot večna modrost, notranjost pa kot večna Božja ljubezen, ki govori v srcu in v njem deluje .
6 Glejte, pravzaprav je ta drugi Gospodov govor tisti, ki je govoril, še vedno govori in še zdaj pravi v svojem obžalovanju: Ne bo se zgodilo, da bi kljub številnim judovskim

knezom v tem času zapustil tiste sirote, ki Me iščejo, ampak bom ostal z njimi in z vsakim od njih do konca sveta, to je do časa, ko se bo svet za njih popolnoma končal. Od takrat naprej pa bodo dospeli do Mojega popolnega, večno povsem drugačnega pogleda v posesti neminljivega večnega življenja, kar je tu rečeno v tretjem besedilu, ki ste ga izbrali in se glasi takole:
7 Ob istem času bom zbral hrome in zbral razkropljene in tiste, s katerimi sem hudo ravnal. Z drugimi besedami, v brezčasju vsakega posameznega človeka se bodo vse njegove speče moči prebudile in združile v eno samo moč ljubezni in večnega življenja v njem; izobčene in razpršene želje pa bodo zbrane skupaj, to je pod eno samo streho ljubezni. Različne vrste preizkušenj in skušnjav pa zadevajo tiste, s katerimi hudo ravnam in se povsem naravno enkrat za vselej končajo; če Gospod v nekom govori in deluje, ter ga uči in vleče, je ta v določenem pogledu trpeča oseba, saj on ne vleče samega sebe, temveč ga vlečem Jaz, kar pomeni prav toliko kot biti trpinčen.
8 Ko pa se človek pusti povleči do konca svojega sveta in tako vztraja do konca, takrat vanj vstopi Gospod, kar je popolno odrešenje, ognjeni krst z Duhom ali popolno prerojenje, po katerem je človek popolnoma napolnjen z Mojim Svetim Duhom v vsej ljubezni, moči, sili in oblasti in zato postane tudi popolnoma eno z Menoj. Zaradi tega je nepredstavljivo, da bi bile še možne kakšne skušnjave, ali še kakršnekoli slabosti in sicer iz preprostega razloga, ker sva takšen prerojeni človek in Jaz, popolnoma eno in lahko potem tudi on vzklikne z Mojim Pavlom: „Zdaj ne živim več jaz, ampak v meni živi Kristus!“ In ta Kristus je Gospod, Gospod!
9 Glejte, to je pravo notranje razumevanje teh besedil. Premislite in vzemite ga v svoje srce, kajti resnično ni dovolj, da te stvari poznamo navzven kot judovski knezi, ki prav tako pravijo: Gospod, Gospod, toda Gospod ne bo nikoli vstopil v njihova srca. Prej je treba vse te stvari brati s srcem in v srcu na živ način in jih najbolj dejavno razumeti; šele potem bo prišel Gospod, kot je bilo prikazano med tem razodetjem in bo končno Gospod, Gospod, vstopil v človeka in ga po sebi in iz sebe naredil živega.
10 Če boste to storili, boste tudi vi v najkrajšem možnem času okusili krst Duha, Amen. Moj blagoslov za vse vas, zdaj in za vedno, Amen.

Jakob Lorber
Nebeški darovi